

(3) Toto nařízení provede ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Spina v. r.

Černý v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Engliš v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Tiso v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

22.

Vládní nařízení ze dne 17. března 1927

o úpravě služebních a platových poměrů svět-
ských ošetřovatelů v civilních státních ústa-
vech léčebných a humanitních a ve všeobecné
nemocnici v Praze.

Vláda republiky Československé nařizuje
podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č.
103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých
služebních poměrů státních zaměstnanců
(platového zákona):

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) První část tohoto nařízení platí pro oše-
třovatele v civilních státních ústavech léčeb-
ných a humanitních (nemocnicích, porodni-
cích, odborných ústavech léčebných, lékař-
ských poradnách) a ve všeobecné nemocnici
v Praze a druhá jeho část pro pomocné ošetřo-
vatele v těchto ústavech.

(2) Pokud se z tohoto nařízení jinak nepo-
dává, platí jeho ustanovení pro zaměstnance
uvedené v odstavci 1 bez rozdílu pohlaví.

(3) Na ošetřovatele, kteří jsou již ustano-
vení státními pragmatikálními zřízeními, na
ošetřovatele řádové a na zaměstnance, kteří
nevykazující kvalifikace předepsané pro oše-
třovatele konají jen podřadné služby ošetřo-
vatelské nebo nejsou výkony ošetřovatelskými
plně zaměstnáni (služky na oddělení a pod.),
se ustanovení tohoto nařízení nevztahují.

ČÁST PRVÁ.

Ošetřovatelé.

Díl I.

Služební a platové poměry za činné služby.

§ 2.

Systemisace služebních míst.

(1) Ošetřovatelé mohou být ustanoveni
pouze na systemisovaná služební místa.

(2) Systemisace služebních míst se provede
v rámci stanovené normální potřeby sil oddě-
leně podle jednotlivých ústavů a vyžaduje
schválení vlády.

(3) Propůjčiti služební místo, jež není řádně
systemisováno nebo není uprázdňeno, nebo
propůjčiti služební místo systemisované pro
jiný ústav bez současného přestupu ošetřova-
tele k tomuto ústavu jest nepřípustno.

Podmínky ustanovení.

§ 3.

Ošetřovatelem může být ustanoven pouze:

1. kdo vyhovuje všeobecným podmínkám
předepsaným pro ustanovení ve státní službě,
2. kdo dovršil nejméně 18. rok věku,
3. kdo je ke službám, které má obstarávat,
tělesně i duševně způsobilým, upotřebitelným
a důvěryhodným,
4. kdo prokázal odbornou způsobilost diplo-
movou zkouškou podle nařízení ministerstva
vnitřního ze dne 25. června 1914, č. 139 ř. z.

§ 4.

(1) Jen se svolením ministerstva veřejného
zdravotnictví a tělesné výchovy může být za
okolností hodných zvláštního zřetele ustano-
ven:

1. kdo překročil 40. rok věku,
2. ten, jehož způsobilost k jednání jest ome-
zena z jiného důvodu než pro nezletilost,
3. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo
pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti
nebo proti veřejné mravnosti,
4. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné ve-
řejné služby propuštěn nebo takovou službu
opustil v průběhu disciplinárního řízení,
5. kdo by svým ustanovením byl podřízen
nebo podroben doзору osoby, s níž jest v po-
měru manželském, adopčním, schovaneckém
nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve
vzestupné nebo sestupné linii nebo v poboční
linii až včetně do třetího stupně,

6. uchazeč, který jest ženat, uchazečka, která jest provdána anebo má děti.

(2) Nastane-li u ošetřovatele již ustanoveného okolnost uvedená pod č. 5 předchozího odstavce, budiž neprodleně zařízeno, čeho by snad bylo třeba v zájmu služby. Nastane-li okolnost zmíněná pod č. 6, jest k dalšímu ponechání ve službě potřebí svolení ústředního úřadu. Ošetřovatel jest povinen ohlásiti takovéto okolnosti neprodleně ředitelství ústavu.

§ 5.

Čekatelé.

(1) Čekatelem může býti ustanoven jen, kdo splnil podmínky předepsané pro ustanovení ošetřovatelem (§§ 3 a 4) a vykazuje dva roky jiné nepřetržité služby v ústavech uvedených v § 1 nebo v jiném oboru státní správy. Doba, po kterou byl ošetřovatel před dosažením diplomu (§ 3, čís. 4) zaměstnán v praktickém výcviku ošetřovatelském, se započítává do této doby dvou roků.

(2) Ustanovení čekatele jest přípustno jen, je-li v dotyčném ústavě systemisované služební místo ošetřovatele volné. Každý čekatel váže jedno systemisované služební místo.

(3) Ošetřovatelem může býti s výjimkou uvedenou v odstavci 5 ustanoven pouze ten, kdo skutečně ztrávil stanovenou čekatelskou dobu.

(4) Čekatelská doba se stanoví pěti roky.

(5) Ze zvláště závažných služebních důvodů může vláda v jednotlivých výjimečných případech k souhlasnému návrhu ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministerstva financí povolit, aby čekatelská doba byla zkrácena nebo prominuta.

(6) Služební plat čekatelský se určí zvláštním vládním nařízením.

(7) Ustanovení tohoto nařízení o ošetřovatelích platí, pokud se jinak nestanoví, i pro čekatele.

§ 6.

Ustanovení čekatele ošetřovatelem.

(1) Čekatel se ustanoví ošetřovatelem, jakmile dovrší stanovenou čekatelskou dobu a vyhověl všeobecným i zvláštním podmínkám stanoveným pro ustanovení ošetřovatelem. Předpisy o vyloučení neb odkladu a o době účinnosti zvýšení služného platné pro ošetřovatele (§ 22) se vztahují obdobně na ustanovení čekatele ošetřovatelem.

(2) Pokud ustanovení čekatele ošetřovatelem jest podmíněno výkonem další odborné zkoušky, stanoví ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy zvláštním předpisem.

§ 7.

Postup při ustanovení čekatele a propůjčení služebního místa.

(1) Ustanoviti čekatele nebo propůjčiti služební místo ošetřovatele přísluší ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy; pokud jde o všeobecnou nemocnici v Praze, přísluší toto právo zemské správě politické v Praze.

(2) O propůjčení služebního místa buď vydána ustanovovací listina, v níž sluší se dovolati tohoto nařízení, uvést služební místo, které se propůjčuje, den, kterým podle § 25 přísluší služební plat, a se služebním místem spojený služební titul.

(3) Teprve doručení této ustanovovací listiny se stává propůjčení místa účinným. Ustanovovací listina jest osvědčením soukromoprávního služebního poměru a ošetřovatel se podrobuje jejím přijetím všem ustanovením tohoto nařízení.

(4) Obdobně sluší postupovati při ustanovení čekatelem.

(5) Ustanovuje-li se uchazeč, který není dosud v činné službě státní, buď v ustanovovací listině určena lhůta, ve které má nastoupiti službu. Nenastoupí-li v této lhůtě, pozbývá ustanovení účinnosti, leč by mu úřad průtah do 15 dnů dostatečně ospravedlněný prominul.

§ 8.

Služební přísaha.

(1) Nastupující službu vykonají ošetřovatelé do rukou přednosty ústavu neb úředníka jím k tomu ustanoveného služební přísahu tohoto znění:

„Přisahám a slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškeré zákony zachovávat, všechny své služební povinnosti podle platných zákonů a nařízení vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazů svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbáti.“

(2) Tato služební přísaha vykonává se tím způsobem, že přísahající bez ohledu na to, jakého je náboženského vyznání, znění přísahy mu předčítané opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho bere do přísahy.

(3) Po vykonání ústní přísahy podepíše přísahající zápis o přísaze datem opatřený. Výkon přísahy s uvedením dne jest úředně ověřiti na ustanovovací listině.

(4) Prísahy nekoná, kdo již vykonal stejnou přísahu orgánům Československé republiky a od té doby nepřetržitě státu slouží.

§ 9.

P o č á t e k s l u ž e b n í d o b y.

Služební doba počíná při prvním neb opět-ném ustanovení dnem nastoupení služby, při bezprostředním přestoupení z jiného státního služebního poměru dnem zproštění služby v tomto služebním poměru.

§ 10.

S l u ž e b n í v ý k a z.

(1) Úřad povede o každém ošetřovateli služební výkaz, do něhož se zapisují veškerá osobní data důležitá pro služební a platové poměry ošetřovatelovy vůbec a pro zvýšení služného a vyměření výslužného zvláště.

(2) Ošetřovatel je povinen ohlásiti tato data přednostovi služebního úřadu ihned po nastoupení služby a oznamovati všechny změny, pokud nespočívají na úředních opatřeních.

(3) Každý ošetřovatel je oprávněn nahlédnouti u ředitelství ústavu do svého služebního výkazu a opsati si jej.

§ 11.

K v a l i f i k a c e.

Ošetřovatelé podléhají běžné kvalifikaci. Dokud nebude zvláštním vládním nařízením stanoveno jinak, sluší v tomto směru postupovati podle obdoby předpisů pro státní pragmatikální zřízení (§ 34 platového zákona).

§ 12.

S l u ž e b n í p o v i n n o s t i.

(1) Ošetřovatelé jsou povinni konati práce jim uložené věrně, pilně a poctivě podle nejlepšího vědomí a svědomí a osvojiti si potřebné k tomu vědomosti a zručnosti. K ne-

mocným povinni jsou chovati se šetrně a vlídně, k svým představeným uctivě a býti jejich rozkazů poslušni. Ve službě i mimo ni jsou povinni chovati se slušně a čestně a zachovávat mlčenlivost o věcech služebních; povinnost mlčenlivosti o věcech služebních trvá nezměněně i ve výslužbě nebo po zrušení služebního poměru. Přísně jest ošetřovatelům zakázáno, aby od stran vzhledem ke svým služebním výkonům přijímali dary nebo jiné výhody nebo si je dali slíbiti.

(2) Jejich pracovní doba se určuje podle potřeby služby.

(3) Ošetřovatelé ručí za statek jim svěřený a za každou škodu jejich zaviněním ústavu způsobenou. Náhrady budou stanoveny pořadem služebním.

(4) Ošetřovatelé jsou povinni v ústavu bydleti a se stravovati. Za stravu platí ústavu náhradu, jež bude stanovena každoročně ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem financí.

(5) Ošetřovatelům jest zapověděna účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo pro způsob činnosti spolku jejich povinnostem. Rovněž jest jim zakázáno zúčastniti se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastaviti úřadování nebo službu. Ošetřovatelé nesmějí náležeti k cizozemské společnosti sledující politické účely.

(6) Ošetřovatelé jsou povinni veškerá svá podání ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech činiti služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení představených nemají odkladného účinku.

§ 13.

S l u ž e b n í t i t u l y.

(1) Ošetřovatelé mají služební titul „diplomovaný ošetřovatel“, ošetřovatelky „diplomovaná sestra“.

(2) Ošetřovatelé, kteří jsou pověřeni doзором k ošetřovatelské službě na ústavním oddělení, mají služební titul „vrchní diplomovaný ošetřovatel“, po případě „vrchní diplomovaná sestra“.

§ 14.

S l u ž e b n í o d ě v.

Ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy vydány budou předpisy o služebním oděvu a jeho užívání. Až do té doby zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 15.

Dovolená.

Ošetřovatelům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, jejíž nejmenší výměra se určuje:

- pro čekatele sedmi dny,
pro ošetřovatele se služným
1. až 3. stupně osmi dny,
4. stupně deseti dny,
5. „ čtrnácti dny,
6. nebo vyššího stupně . . . osmnácti dny.

§ 16.

Služební plat.

Služební plat se skládá ze služného, činovného a výchovného.

§ 17.

Služné.

Služné se stanoví v ročních částkách takto:

1. stupeň	Kč 6.300
2. „	„ 7.056
3. „	„ 7.800
4. „	„ 8.556
5. „	„ 9.300
6. „	„ 10.056
7. „	„ 10.800
8. „	„ 11.556
9. „	„ 12.300
10. „	„ 13.056.

§ 18.

Činovné.

(1) Činovné se vyměří podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona) a stanoví se v ročních částkách takto:

ve skupině míst A . . .	Kč 3000
„ „ „ B . . .	„ 2556
„ „ „ C . . .	„ 2100
„ „ „ D . . .	„ 1656.

(2) Ošetřovateli s činovným skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 20) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání, a to i za prázdniny činovné podle skupiny míst C.

Výchovné.

§ 19.

Výchovné činí při jednom nezaopatřeném (§ 20) dítěti 1200 Kč, při více nezaopatřených dětech 2100 Kč ročně.

§ 20.

(1) Výchovné přísluší s omezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. Které děti se pokládají za nezaopatřené, řídí se předpisy platnými pro státní pragmatikální zřízení.

(2) Na děti starší osmnácti roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na veřejném nebo právem veřejnosti nadaném učilišti, až do dokončení studia, nejdéle však

a) do dokončení 21. roku věku při studiu na středních neb odborných školách,

b) do dokončení 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádným prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoli výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, výchovné nepřísluší. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu aspoň částkou rovnající se částce stanoveného výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na nemanželské dítě přísluší výchovné otcí teprve od doby, kdy mu bylo dítě s jeho svolením v matrice připsáno. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou uzavřenou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena žádná náhrada a není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(6) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásiti a případně podmínky nároku prokázati. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a disciplinárních bez újmy následků podle § 51, odst. 9.

(7) Ošetřovatelkám nárok na výchovné nepřísluší. Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy může v dohodě s ministerstvem financí v případech hodných zvláštního zřetele povolití přiměřený příspěvek až do výše výchovného ošetřovatele na její nezaopatřené vlastní děti, které jsou prokazatelně zcela na ni ve výživě odkázány, není-li jiné osoby k výživě povinné a schopné.

§ 21.

Prvé neb opětne ustanovení ošetřovatelem.

Pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, obdrží ošetřovatel při prvé neb opětne ustanovení počáteční služné.

§ 22.

Zvýšení služného. Vyloučení a odklad zvýšení služného.

(1) Služné se zvyšuje postupem do vyšších stupňů.

(2) Zvýšení služného nastává, jakmile ošetřovatel dovrší tři roky započitatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně.

(3) Zvýšení služného se provádí z moci úřední.

(4) Pro zvýšení služného se nezapočítávají tato období:

1. doba činné služby vojenské, pokud za ni nepřislouží služební plat,

2. dovozená přesahující výměru uvedenou v § 15 povolená s podmínkou, že se nezapočítá pro zvýšení služného,

3. doba, po kterou se ošetřovatel samovolně vzdalil služby a pozbyl proto za ni služebního platu (§ 32, odst. 4),

4. doba, za kterou byla přiznána kvalifikace, vylučující podle platných předpisů (§ 11) ze zvýšení služného,

5. doba ztrávená v dočasné výslužbě,

6. doba, na kterou ošetřovatel byl disciplinárním nálezem vyloučen ze zvýšení služného,

7. doba, na kterou bylo vysloveno disciplinárním nálezem snížení služného,

8. doba, po kterou byl ošetřovatel suspendován z důvodů konkursu, dále doba suspense, byl-li ošetřovatel odsouzen k disciplinárnímu trestu nebo zbaven svéprávnosti.

(5) Rozhodnutí o zvýšení služného se odloží:

1. nastane-li u ošetřovatele, jenž dosáhl nároku na zvýšení služného, od posledního určení kvalifikace okolnost, která činí pochybným, zda jeho kvalifikace může býti ještě označena alespoň za dobrou, až k nejbližšímu určení kvalifikace,

2. bylo-li proti ošetřovateli zavedeno disciplinární řízení nebo byl-li suspendován, až do skončení disciplinárního řízení nebo zrušení suspense.

§ 23.

Započtení pro zvýšení služného.

(1) Předpisy, jimiž se přiznává nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků, neplatí s výjimkou předpisů o započtení služby v československých legiích.

(2) O tom, kdy kromě případů stanovených v tomto nařízení a v jakém rozsahu se započte pro zvýšení služného určitá služba v jiném služebním poměru nebo jiném zaměstnání, platí obdobně předpisy platné pro státní pragmatikální zřízení.

(3) Za zvláštních okolností může ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy při prvé neb opětne ustanovení povolití započtení určitého období pro zvýšení služného.

(4) Započtení doby, na něž ošetřovatel nemá právního nároku, vyžaduje souhlasu ministerstva vnitra a ministerstva financí. Započtení provedené proti tomuto ustanovení je právně neúčinným. Vznikly-li z takového právně neúčinného započtení přeplatky, buď vymáháno jejich vrácení. Od vymáhání může býti upuštěno za souhlasu ministerstva vnitra a ministerstva financí jen v případech hodných zvláštního zřetele.

§ 24.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení služného.

Postupové lhůty pro zvýšení služného počínají vždy jen prvním lednem, prvním dubnem,

prvním červencem nebo prvním říjnem podle toho, který z těchto dnů nejbližší následuje po počátku služební doby, případně po okolnosti odůvodňující změnu služného (adjuta).

§ 25.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětném ustanovení přísluší služební plat, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, od prvního dne měsíce následujícího po začátku služební doby a, byla-li služba nastoupena prvního dne v měsíci, tímto dnem.

(2) Při změně služebního platu obdrží ošetřovatel, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s nímž jest spojena změna činovného, náleží nové činovné prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění ošetřovatele služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat posledním dnem měsíce, v němž byl ošetřovatel, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, činné služby zproštěn.

(4) Při úmrtí se zastaví služební plat posledním dnem měsíce úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru posledním dnem měsíce, ve kterém ošetřovatel z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo ve kterém byl služební poměr rozvázán.

§ 26.

Výplata služebního příjmu (platu).

(1) Služební plat se vyplácí v měsíčních lhůtách předem splatných prvního dne měsíce.

(2) Na žádost lze povolit čtvrtletní výplatu činovného předem; bylo-li činovné v příslušném čtvrtletí zastaveno z jiného důvodu než pro úmrtí ošetřovatele, musí ošetřovatel nahradit měsíční částky vyplacené před nastavší splatností.

(3) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., se vyměří ze služebního platu. Měsíční částka příspěvku připadající na ošetřovatele se zaokrouhlí, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak pak na nejbližší vyšší částku v korunách. Zaměstnavatel hradí stejnou částku pojistného.

(4) Úhrn ročních částek příspěvků, které se podle platných předpisů vybírají srážkou ze služebního platu, pokud není vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není dělitelný dvanácti, budiž zaokrouhlen na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(5) Není-li roční částka daně z příjmu připadající na služební příjem vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelná dvanácti, sníží se na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(6) Ošetřovatelé jsou osvobozeni od povinnosti platit taxi a poplatky z propůjčení služebního místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

(7) Ošetřovatelé jsou povinni platit ze svého daň z příjmu, připadající na jejich služební příjmy.

§ 27.

Srážky.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vyloženo soudní opatření zajišťovací nebo exekuce nebo pro které bylo učiněno právoplatné opatření jakýmkoliv právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 12, odst. 3 a 4)
2. pensijní příspěvky,
3. pojistné podle § 26, odst. 3,
4. peněžité pokuty (§ 46),
5. přepjatky na služebních příjmech,
6. splátky na zálohy na služné (§ 30) v povolených měsíčních lhůtách.

§ 28.

Náhrada služebních výloh.

(1) Vláda upraví nárok ošetřovatelů na náhradu služebních výloh — zejména při služebním použití v jiném místě než v místě

jejich služebního působiště — jakož i veškeré otázky s tím související.

(2) Pokud se tak nestane, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 29.

Služební přídavky.

(1) Ošetřovatelům, kteří jsou pověřeni dozorem k ústavnímu inventáři, přísluší služební přírůbek měsíčně 30 Kč. Vrchním ošetřovatelům přísluší služební přírůbek měsíčně 50 Kč, jsou-li však zároveň pověřeni dozorem k ústavnímu inventáři, měsíčně 60 Kč.

(2) Vláda určí, zda, za jakých podmínek a v jaké míře mohou býti přiznány ošetřovatelům jiné přídavky.

§ 30.

Zálohy na služné.

(1) Definitivně ustanovenému ošetřovateli, který nešťastím nebo nemocí se ocitl beze své viny v tísní, může býti k žádosti poskytnuta bezúročná, nejdéle do dvou roků splatná záloha na služné až do výše tříměsíční částky služného.

(2) Větší výhody při povolování záloh mohou býti poskytnuty jen se souhlasem ministerstva financí, kterému jest v těchto případech též zůstaveno stanoviti způsob a podmínky splácení, jakož i potřebná zajišťovací opatření. Totéž platí, má-li býti záloha povolena ošetřovateli, který se ocitl beze své viny v tísní z jiného než v předchozím odstavci uvedeného důvodu.

§ 31.

Vojenská služba.

(1) Nárok a výměra služebních platů ošetřovatelů, kteří byli povoláni k výkonu činné vojenské služby, řídí se podle obdoby předpisů platných pro státní pragmatikální zřízení.

(2) Po dobu presenční nebo jiné vojenské služby, jakož i po dobu cvičení ve zbrani zůstává ošetřovateli jeho služební místo zachováno.

§ 32.

Služební překážky.

(1) Nemůže-li ošetřovatel pro nemoc nebo z jiných vážných důvodů zastávat službu, jest povinen vyrozuměti o tom co nejdříve ředitel-

ství ústavu a na jeho žádost důvod nemožnosti výkonu služby řádně prokázati.

(2) Při služební nepřítomnosti pro nemoc jest ošetřovatel povinen k úřednímu příkazu podrobiti se vyšetření úředním lékařem.

(3) Ospravedlněná, zvláště každá nemocí způsobená nebo zdravotně-policejními předpisy odůvodněná nepřítomnost ve službě nemá za následek zastavení nebo snížení služebního platu a vyloučení z postupu do vyššího stupně služného.

(4) Je-li ošetřovatel samovolně mimo službu a nemůže prokázati dostatečný omluvný důvod, pozbývá — nehledě k disciplinární zodpovědnosti — služebního platu (příjmu) za dobu neospravedlněné nepřítomnosti. Služební plat (příjem) již vyplacený srazí se při nejbližší výplatě.

§ 33.

Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství.

(1) Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství platí za odůvodněnou, a to až do tří měsíců obvyklých den porodu. Důvod takové nepřítomnosti musí ošetřovatelka bez vyzvání neprodleně oznámiti ředitelství ústavu; jest povinna, aby se na úřední vyzvání podrobila prohlídce úředním lékařem.

(2) Za dny nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost nepřesahuje tři měsíců, přísluší ošetřovatelce jen služné a případně příspěvek podle § 20, odst. 7; nedosahuje-li služné s tímto příspěvkem částky 80% služebních příjmů, přísluší jí doplatek na tuto částku. Pro dobu přesahující tři měsíce může býti povolena jen bezplatná dovolená.

(3) Toliko doba nepřítomnosti zmíněná v 1. odstavci se včítá pro zvýšení služného i pro nabytí nároku na výslužné a pro jeho výměru. Za tuto dobu zůstává beze změny povinnost platiti pensijní příspěvek.

§ 34.

Přeložení.

(1) Ošetřovatel může býti přeložen do jiného léčebného nebo humanitního ústavu v oboru ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(2) Při přeložení do jiného služebního působiště buď, pokud to služba připouští, vzat ohled na osobní poměry ošetřovatelovy.

Ukončení služebního poměru.

§ 35.

(1) Služební poměr ošetřovatele končí:

- a) ztrátou československého státního občanství,
- b) vzdáním se služby (§ 36),
- c) odepřením souhlasu k dalšímu ponechání ve službě podle ustanovení § 4, odst. 2, druhá věta,
- d) přestupem do jiného státního služebního poměru,
- e) propuštěním disciplinární cestou,
- f) úmrtím.

(2) Služební poměr čekatelův může mimo to býti zrušen z důvodu, že čekatel nemá způsobilosti pro ustanovení ošetřovatelem.

(3) Pro zrušení služebního poměru čekatele pro nedostatek zkoušky, jež jest případně předepsána jako podmínka pro ustanovení ošetřovatelem, jsou směrodatny předpisy o této zkoušce.

§ 36.

(1) Prohlášení, že ošetřovatel se vzdává služby, buď podáno písemně a je k jeho účinnosti třeba, aby bylo úřadem přijato.

(2) Prohlášení smí býti odmítnuto, je-li ošetřovatel v disciplinárním vyšetřování nebo má-li peněžité závazky ze služebního poměru.

(3) Vzdáním se služby zříká se ošetřovatel služebního titulu, platů a všech jiných ze služebního poměru vznikajících práv pro sebe a své příslušníky.

§ 37.

Při zrušení služebního poměru buď ošetřovateli na žádost vydáno vysvědčení o době a druhu jeho služebního zaměstnání a, žádá-li o to, též o tom, jakým způsobem byl jeho služební poměr zrušen a jaké bylo jeho chování a způsobilost.

Přeložení do dočasné výslužby.

§ 38.

Ošetřovatel má nárok na přeložení do dočasné výslužby, je-li ke službě neschopen, lze však předpokládati, že schopnosti ke službě opět dosáhne.

§ 39.

(1) Z úřední moci buď ošetřovatel přeložen do dočasné výslužby, když pro nemoc déle než

rok jest nepřítomen ve službě a nejsou dány podmínky, aby byl ihned přeložen do výslužby trvalé.

(2) Při počítání jednoročního trvání nepřítomnosti ve službě pro nemoc nepokládá se doba dovolené ztrávená mezi nemocí za přerušeni nemoci. Konal-li ošetřovatel mezi nemocí činnou službu, považuje se tato služba jen tehdy za přerušeni nemoci, dosahuje-li období činné služby nejméně poloviny délky bezprostředně předcházejícího období nemoci. V tomto případě se počítá jednoroční doba nemoci teprve od konce služby konané mezi oběma obdobími nemoci. Bylo-li období činné služby kratší, jednotlivé oddíly nemoci při stanovení jednoročního trvání nemoci se sečítají.

§ 40.

(1) Ošetřovatel přeložený do dočasné výslužby pro neschopnost ke službě jest povinen k výzvě úřadu podrobiti se prohlídce úředním lékařem, aby bylo zjištěno, trvá-li dosud jeho neschopnost ke službě. Při této prohlídce nutno přihlížeti zejména též k činnosti ošetřovatele v dočasné výslužbě.

(2) Nabude-li ošetřovatel v dočasné výslužbě opětne schopnosti ke službě, jest povinen nastoupiti k úřední výzvě opět službu; nevyhoví-li tomuto vyzvání, zanikají veškeré nároky jeho i jeho příslušníků na odpočivné a zaopatřovací platy.

(3) Vydal-li výzvu k opětnému nastoupení služby přednosta ústavu, může ošetřovatel v 15 dnech u ředitelství ústavu podati stížnost k úřadu uvedenému v § 7, odst. 1, který rozhodne s konečnou platností.

§ 41.

(1) Čas ztrávený v dočasné výslužbě se nezapočítává pro zvýšení služného. Při reaktivaci přísluší ošetřovateli služné, které měl při odchodu do dočasné výslužby, a doba ztrávená před přeložením do dočasné výslužby v posledně dosaženém stupni služného se započte pro zvýšení služného potud, pokud byla pro takové zvýšení započitatelná.

(2) Byl-li ošetřovatel přeložen do dočasné výslužby s odbytným a dojde-li k jeho reaktivaci před uplynutím jednoročního, případně dvouročního období, jež bylo podkladem výměry odbytného, jest povinen vrátiti poměrnou část odbytného připadající na neuplynulou ještě dobu zmíněného období.

Přeložení do trvalé výslužby.

§ 42.

(1) Ošetřovatel má nárok na přeložení do trvalé výslužby, je-li ke službě neschopen a je-li vyloučeno, že by opět nabyl schopnosti ke službě.

(2) Nárok ten vzniká i bez průkazu neschopnosti ke službě, překročil-li ošetřovatel 60. rok věku nebo je-li alespoň tři roky v dočasné výslužbě.

§ 43.

(1) Ošetřovatel buď přeložen z moci úřední do trvalé výslužby, zněl-li celkový posudek jeho kvalifikace ve třech po sobě následujících rocích nepřiměřeně.

(2) Ošetřovatel může býti přeložen do trvalé výslužby z moci úřední, je-li trvale nezpůsobilý k tomu, aby své služební místo řádně zastával, nebo překročil-li 60. rok věku a — nejde-li o ošetřovatele, který jest již v dočasné výslužbě, — dosáhl-li nároku na plné výslužné bez zřetele k době připočtené pro vyměření odpočivných platů z titulu civilní služby za světové války.

Řízení při přeložení do výslužby.

§ 44.

(1) Ošetřovatel, jenž se domáhá přeložení do výslužby, musí se podrobiti prohlídce úředním lékařem a při tom mu oznámiti účel prohlídky, jakož i nutná data o svém služebním postavení. Úřední lékař zašle svůj posudek o příčině, stupni a pravděpodobném trvání neschopnosti ke službě přímo úřadu. Rozhodujícímu úřadu je volno, aby v pochybných případech dal na státní útraty vysvědčení úředního lékaře přezkoušeti a za tím účelem nařídil nové lékařské vyšetření ošetřovatele.

(2) Než se zamítne žádost o přeložení do trvalé nebo dočasné výslužby, jest ošetřovateli písemně oznámiti pochybnosti stran přípustnosti žádaného opatření a vyzvati jej, aby se o nich do 15 dnů vyjádřil.

(3) Zmešká-li ošetřovatel tuto lhůtu, pozbývá práva, aby byl vyslechnut.

(4) Zamítne-li žádost o přeložení do výslužby přednosta úřadu podřízeného ústřednímu úřadu, může si ošetřovatel do 15 dnů u ředitelství ústavu stěžovati k ústřednímu úřadu.

§ 45.

(1) Zamýšlí-li úřad přeložiti ošetřovatele do výslužby z moci úřední, musí jej o tom písemně zpravit a oznámiti mu důvody a připomenouti mu, že může do 15 dnů podati námitky. O podaných námitkách jest zavésti případně potřebná šetření. Nepodají-li se námitky, jest postupovati stejně, jako by byl ošetřovatel za přeložení do výslužby žádal.

(2) Do přeložení do výslužby provedeného z moci úřední přednostou úřadu podřízeného ústřednímu úřadu může ošetřovatel do 15 dnů u ředitelství ústavu podati stížnost k ústřednímu úřadu.

(3) V době řízení o stížnosti jest s ošetřovatelem jednati tak, jako by byl na dovolené.

§ 46.

Jak se stíhá porušení služebních povinností.

Při vymezení pojmu porušení služebních povinností, stanovení pořádkových nebo disciplinárních trestů, jakož i při příslušném řízení a suspensi jest u ošetřovatelů v činné službě i ve výslužbě postupovati podle obdoby předpisů platných pro státní pragmatikální zřízení.

Díl II.

Odpočivné a zaopatřovací platy.

§ 47.

Dokud nebude zvláštním vládním nařízením ustanoveno jinak, řídí se nárok ošetřovatelů a pozůstalých po nich na odpočivné a zaopatřovací platy, jakož i výměra těchto platů — s výjimkou stanovenou v § 48 — podle obdoby předpisů platných pro státní pragmatikální zřízení. Podle těchto předpisů se řídí i povinnost platiti pensijní příspěvky.

§ 48.

(1) Ošetřovatelka, jejíž služební poměr skončil následkem sňatku, obdrží, má-li aspoň pět pro výměru výslužného započitatelných roků, jednou pro vždy odbytné polovici pensijních příspěvků jí zaplacených.

(2) Od odbytného odečtou se napřed náhrady ze služebního poměru, které tu snad jsou (§ 12, odst. 3 a 4, a § 27).

Díl III.

Přechodná a všeobecná ustanovení.

§ 49.

Ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích nabudou účinnosti dnem, který určí zvláštní vládní nařízení.

§ 50.

Právo stížnosti.

Ošetřovatel, který se pokládá za postižena opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným, může se, pokud není jinak stanoveno nebo se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností služební cestou podanou dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů počínajíc následujícím dnem po vyrozumění. V poslední stolici rozhoduje, pokud se jinak nestanoví, ústřední úřad. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 51.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

(1) Byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy ošetřovatelovy z moci úřední, může ošetřovatel, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne úřad (orgán), jenž opatření učinil.

(2) Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku ošetřovatelovu, může se ošetřovatel odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu.

(3) Nebylo-li rozhodnutí vydáno úřadem ústřednímu úřadu bezprostředně podřízeným, může býti tento úřad ústředním úřadem zmocněn, aby o odvolání rozhodl s konečnou platností.

(4) Učinil-li opatření z moci úřední ústřední úřad v první stolici, může ošetřovatel rovněž do 15 dnů podati námitky, o nichž rozhodne ústřední úřad.

(5) Námitky a odvolání podle předchozích odstavců sluší podati ve stanovené lhůtě u úřadu (orgánu), který rozhodl v první stolici. Lhůta počíná dnem následujícím po doručení výměru; počátek a běh lhůty se nezdržují nedělemi nebo státem uznanými svátky a památnými dny. Případně-li na ně konec lhůty, pokládá se nejbližší den pracovní za poslední den lhůty. Lhůta jest dodržena, byly-li námitky neb odvolání podány před jejím uplynutím u ředitelství ústavu; rovněž jest lhůta zachována, byly-li námitky neb odvolání během

lhůty dány na poštu k dopravě úřadu, který rozhodl v první stolici, nebo ředitelství ústavu.

(6) Byly-li ošetřovateli vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo nebylo-li včas učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž ošetřovatel má podle platných předpisů nárok, může ošetřovatel uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatecích na služební příjmy, jestliže ošetřovatel svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

(7) Byly-li ošetřovateli úřadem vyměřeny služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, může býti výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen, byly-li příjmy chybně vyměřeny pro nesprávné použití platných předpisů, do jednoho roku, byly-li příjmy chybně vyměřeny na podkladě nesprávné skutkové podstaty, do tří roků po doručení výměru. Uvedené lhůty jsou zachovány jen, byl-li nový výměr doručen ošetřovateli před jejich uplynutím.

(8) Byl-li výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen proto, že úřad (orgán) vycházel z nesprávné skutkové podstaty, lze požadovati vrácení neprávem vyplacené částky nejvýše za uplynulou dobu tří roků. Totéž platí, byly-li ošetřovateli omylem vypláceny služební příjmy vyšší, než mu příslušely.

(9) Zavínil-li ošetřovatel, že úřad (orgán) vyměřuje nebo vyplácí mu příjmy, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může býti výměr změněn nebo zrušen kdykoliv a vrácení přeplatků požadováno bez jakéhokoli časového omezení.

(10) Ustanovení předchozích odstavců platí i při vyměření a výplatě odpočívných a zaopatřovacích platů.

§ 52.

Exekuce na služební platy a výslužné.

Administrativní srážky.

(1) Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, platí podle § 150 platového zákona pro ošetřovatele a jejich pozůstalé s těmito změnami:

a) Za služební plat ve smyslu § 1 cit. zákona se považuje 75% služebního platu bez výchovného; za výslužné, odbytné a zaopatřovací

platy ve smyslu § 2 téhož zákona se považuje 75% výslužného, odbytného a pense vdovy (družky), sirotčí pense, pensí a darů z milosti a jiných obdobných příjmů vesměs bez výchovného a bez přídavků.

b) Služební příjmy, pokud nejsou uvedeny pod písm. a), jsou z exekuce vyňaty a nezapočítávají se při výpočtu příjmu, podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na příjmy náležející dlužníku na děti nebo na ženu lze vésti exekuci neobmezeně pro pohledávku zákonitého výživného příslušející osobě, na niž dlužníku tyto příjmy náležejí; v takovém případě budiž část těchto příjmů, připadající na věřitele, připočítána k zabavitelné části platu (pense, atd.); náležejí-li dlužníku tyto příjmy na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části platu (pense atd.) jen poměrná část těchto příjmů vypadající podle počtu dětí.

d) Na bytový ekvivalent neb obdobné platy může býti vedena exekuce jen pro nájemné z bytu dlužníkovy, na úmrtné (pohřebné) neb obdobné platy jen pro útraty pohřební.

(2) Předpisy o exekuci na služební a odpočivné platy ošetřovatelův a na zaopatřovací platy jejich pozůstalých neplatí pro administrativní srážky ze služebních a odpočivných platů ošetřovatelů a ze zaopatřovacích platů jejich pozůstalých, jde-li o pohledávky státu (fondu) vzniklé ze služebního nebo pensijního poměru nebo se zřetelem na něj.

§ 53.

Příslušnost.

(1) Není-li podle tohoto nařízení nebo podle všeobecných správních předpisů vyhrazena příslušnost ústřednímu úřadu, náleží, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, učiniti opatření úřadu, který jest podle § 7, odst. 1, povolán ustanovovati ošetřovatele.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá výrazu „úřad“, jest příslušným úřad zmíněný v předchozím odstavci.

(3) V otázkách, kde to je zvláště předepsáno, a ve všech otázkách, týkajících se odpočivných a zaopatřovacích platů, jest si vyžádati předchozího souhlasu příslušného finančního úřadu.

§ 54.

Lhůty.

Ustanovení § 51 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty, stanovené v první části tohoto nařízení.

ČÁST DRUHÁ.

Pomocní ošetřovatelé.

Díl I.

Ustanovení o činném služebním poměru.

§ 55.

Služební skupiny.

(1) Pomocní ošetřovatelé se zařadují do dvou služebních skupin, a to:

do I. služební skupiny diplomovaní pomocní ošetřovatelé,

do II. služební skupiny pomocní ošetřovatelé bez kvalifikace diplomové.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá označení pomocní ošetřovatelé, rozumějí se tím jak diplomovaní pomocní ošetřovatelé tak pomocní ošetřovatelé bez kvalifikace diplomové.

§ 56.

Systemisace služebních míst.

(1) Pomocní ošetřovatelé mohou býti ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa. Služební místa se systemisují v rámci stanovené normální potřeby sil odděleně podle jednotlivých ústavů ve dvou platových stupnicích, a to služební místa pomocných ošetřovatelů I. služební skupiny v I. platové stupnici, služební místa pomocných ošetřovatelů II. služební skupiny v II. platové stupnici. Systemisace vyžaduje schválení vlády.

(2) Propůjčiti služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdněno, nebo propůjčiti služební místo systemisované pro jiný ústav bez současněho přestupu pomocného ošetřovatele k tomuto ústavu, nebo propůjčiti služební místo v I. platové stupnici na vrub služebního místa systemisovaného v II. platové stupnici je nepřipustno.

§ 57.

Podmínky přijetí.

(1) Jako pomocný ošetřovatel I. služební skupiny může býti přijat jen, kdo vyhovuje podmínkám stanoveným v § 3.

(2) Jako pomocný ošetřovatel II. služební skupiny může býti přijat jen, kdo vyhovuje podmínkám stanoveným v § 3, čís. 1 až 3, má-li vyšší všeobecné vzdělání, než podává obecná škola, a zaváže-li se písemně, že do dvou roků po propůjčení služebního místa prokáže odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou po absolvování ústavního běhu ošetřovatelského, ačli této odborné způsobilosti nenašel již před svým ustanovením.

(3) Ustanovení § 4 platí obdobně.

§ 58.

Ustanovení. Služební smlouva.

(1) Pomocní ošetřovatelé se ustanovují služební smlouvou, kterou s nimi uzavírá ředitel ústavu, u kterého jsou přijímáni. Tato smlouva vyžaduje schválení úřadu uvedeného v § 7, odst. 1.

(2) Smlouva musí vyhovovati ustanovením tohoto nařízení a nesmí obsahovati ujednání, která by se jim příčila.

§ 59.

Služební přísaha.

O služební přísaze pomocných ošetřovatelů platí obdobně ustanovení § 8.

§ 60.

Služební povinnosti.

O služebních povinnostech pomocných ošetřovatelů platí obdobně ustanovení § 12.

§ 61.

Služební tituly.

(1) Se služebními místy systemisovanými v I. platové stupnici jest spojen služební titul „pomocný diplomovaný ošetřovatel“, u ošetřovatelek „pomocná diplomovaná sestra“, se služebními místy systemisovanými v II. platové stupnici „pomocný ošetřovatel“, pokud se týče „pomocná ošetřovatelka“.

(2) Pomocní ošetřovatelé, kteří jsou pověřeni dozorem k ošetřovatelské službě na oddělení, mají v I. platové stupnici služební titul „dozorčí pomocný diplomovaný ošetřovatel“, pokud se týče „dozorčí pomocná diplomovaná sestra“, v II. platové stupnici „dozorčí pomocný ošetřovatel“, pokud se týče „dozorčí pomocná ošetřovatelka“.

§ 62.

Služební oděv.

Ustanovení § 14 platí obdobně.

§ 63.

Dovolená.

(1) Pomocným ošetřovatelům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, a to pomocným ošetřovatelům s denním platem až včetně do 3. stupně ve výměře 7 dnů, s denním platem 4. až 6. stupně ve výměře 8 dnů, s denním platem 7. stupně ve výměře 10 dnů, s denním platem 8. neb vyššího stupně ve výměře 14 dnů.

(2) Po dobu dovolené náleží pomocným ošetřovatelům příslušný služební plat.

Služební plat.

§ 64.

(1) Služební plat se skládá z denního platu a výchovného.

(2) Služební plat náleží, pokud se v tomto nařízení jinak nestanoví, toliko za dny skutečné služby, jakož i za dny klidu připadající do doby služby.

§ 65.

(1) Denní plat se stanoví podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona). Počáteční denní plat činí ve skupině míst A u pomocných ošetřovatelů I. služební skupiny měsíčně 700 Kč, u pomocných ošetřovatelů II. služební skupiny měsíčně 680 Kč a zvyšuje se vždy po 3 rocích započitatelné služební doby ztrávené s dosavadním denním platem u pomocných ošetřovatelů I. služební skupiny o částku 25 Kč měsíčně, u pomocných ošetřovatelů II. služební skupiny o částku 20 Kč měsíčně, v obou případech nejvýše devětkrát. Zvýšení denního platu se provádí z moci úřední. Podmínkou zvýšení jeho jest, aby pomocný ošetřovatel služebně vyhovoval.

(2) Ve skupině míst B se snižuje měsíční částka denního platu o 37 Kč, ve skupině míst C o 75 Kč a ve skupině míst D o 112 Kč.

(3) Pomocnému ošetřovateli s denním platem skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 66) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do skončení tohoto vzdělání, a to i za prázdniny denní plat podle skupiny míst C.

§ 66.

(1) Výchovné činí měsíčně při jednom nezaopatřeném dítěti 100 Kč, při více nezaopatřených dětech 175 Kč.

(2) Ustanovení § 20 platí obdobně.

§ 67.

Vyloučení a odklad zvýšení denního platu.

(1) Pro zvýšení denního platu se nezapočítávají období, za která nepřísluší denní plat, mimo dobu cvičení ve zbrani, nastoupí-li pomocný ošetřovatel neprodleně opět službu po skončení cvičení ve zbrani.

(2) Rozhodnutí o zvýšení denního platu se odloží, nastane-li pochybnost, zda pomocný

ošetřovatel, jenž dosáhl nároku na zvýšení denního platu, ještě služebně vyhovuje. Doba, po kterou pomocný ošetřovatel služebně nevyhovoval, se nezapočítává pro zvýšení denního platu.

§ 68.

Započtení pro zvýšení denního platu.

(1) Ustanovení § 23, odst. 1, platí obdobně.

(2) Požádal-li pomocný ošetřovatel, jehož služební poměr byl nastoupením vojenské presenční služby trvající déle než 10 týdnů zrušen, nejdéle do 15 dnů po propuštění z vojenské presenční služby u ředitelství ústavu, aby byl opět ustanoven, a bylo-li mu propůjčeno systemisované služební místo pomocného ošetřovatele, započte se mu doba před nastoupením vojenské služby v poměru pomocného ošetřovatele započitatelná pro zvýšení denního platu.

(3) Za zvláště závažných služebních důvodů může ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy při prvním neb opětném ustanovení povolití započtení určité doby, ztrávené v dřívějším služebním poměru nebo zaměstnání pro zvýšení denního platu. Započtení služby nebo zaměstnání, spadajících do doby před dovršením 18. roku věku, je vyloučeno.

(4) Ustanovení § 23, odst. 4, platí obdobně.

§ 69.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení denního platu.

O postupových lhůtách pro zvýšení denního platu platí obdobně ustanovení § 24.

§ 70.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětném ustanovení přísluší služební plat, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo ve smlouvě není jinak ustanoveno, dnem nastoupení služby.

(2) Při změně služebního platu obdrží pomocný ošetřovatel, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo ve smlouvě není jinak ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s nímž jest

spojena změna denního platu, náleží nový denní plat prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění pomocného ošetřovatele služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Byl-li pomocný ošetřovatel ustanoven čekatelem nebo ošetřovatelem podle části první tohoto nařízení, zastaví se mu jeho služební plat dnem, který předchází dnu, od něhož mu přísluší nový plat podle § 25.

(4) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat dnem, v němž pomocný ošetřovatel, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, byl činné služby zproštěn.

(5) Při úmrtí se zastaví služební plat dnem úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru dnem, kterým pomocný ošetřovatel z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán.

§ 71.

Výplata služebního příjmu (platu).

(1) Služební plat pomocných ošetřovatelů se vyplácí v měsíčních lhůtách pozadu splatných posledního dne každého měsíce; přísluší-li služební plat jen za část měsíce, vyplácí se za každý den jednou třicetinou měsíční částky.

(2) Ustanovení § 26, odst. 3 až 7, platí obdobně.

§ 72.

Srážky.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vyvoláno soudní opatření zajišťovací neb exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoliv právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 60),
2. pensijní příspěvky,
3. pojistné podle § 71,
4. peněžité pokuty (§ 83),
5. přeplatky na služebních příjmech.

§ 73.

Náhrada služebních výloh.

Ustanovení § 28 platí obdobně.

§ 74.

Služební přídavky.

Ustanovení § 29 platí obdobně.

§ 75.

Vojenská služba.

Po dobu cvičení ve zbrani se zachovává pomocným ošetřovatelům služební místo, nastoupí-li opět civilní službu neprodleně po skončeném cvičení ve zbrani.

§ 76.

Služební překážky.

(1) Nastala-li u pomocných ošetřovatelů služební překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad nemocenského pojištění; onemocněl-li pomocný ošetřovatel, jemuž byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do 8 týdnů poté, kdy uzdravil se nastoupil službu, poznovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností ku práci, považovati za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 77.

Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství.

(1) Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství platí za odůvodněnou, a to až do tří měsíců obmykajících den porodu. Důvod takové nepřítomnosti musí pomocná ošetřovatelka bez vyzvání neprodleně oznámiti ředitelství ústavu; jest povinna, aby se na úřední vyzvání podrobila prohlídce úředním lékařem.

(2) Za dny nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost nepřesahuje tři měsíců, přísluší pomocné ošetřovatelce jen 80% denního platu a případně příspěvku povoleného podle § 66, odst. 2, pokud se týče § 20, odst. 7. Pro dobu přesahující tři měsíce může býti povolena jen bezplatná dovolená.

(3) Ustanovení § 33, odst. 3, platí obdobně.

§ 78.

Přeložení.

Ustanovení § 34 platí obdobně.

Ukončení služebního poměru.

§ 79.

Služební poměr končí:

1. ztrátou československého státního občanství,

2. výpovědí (§ 80),

3. uplynutím doby, na kterou byl sjednán,

4. odepřením souhlasu k dalšímu ponechání ve službě podle § 4, odst. 2, druhá věta,

5. nastoupením vojenské služby presenční,

6. zrušením pro neschopnost ke službě nebo jiné služební překážky (§ 76) nebo zrušením z důvodu, že pomocný ošetřovatel nenastoupil včas civilní služby v případě § 75,

7. propuštěním (§ 82),

8. přestupem do jiného státního služebního poměru,

9. úmrtím.

§ 80.

(1) Zaměstnavatel i pomocný ošetřovatel může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvody.

(2) Nebylo-li jinak smluveno, činí výpovědní lhůta pro zaměstnavatele u pomocných ošetřovatelů, kteří nejsou ještě tři roky ve službě, čtrnáct dnů, u ostatních pomocných ošetřovatelů jeden měsíc. Pro pomocného ošetřovatele činí výpovědní lhůta čtrnáct dnů.

§ 81.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 76 jeden rok, buď služební poměr bez újmy případných nároků na zaopatřovací platy (díl II. části druhé) bez dalšího zrušení.

§ 82.

(1) Pomocní ošetřovatelé, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo trestným činem spáchaným ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti nebo kteří byli pro jiný trestný čin soudem odsouzeni k trestu na svobodu alespoň 6 měsíců, jsou dnem, kterým rozsudek nabyl moci práva, propuštěni.

(2) Kromě toho může pomocný ošetřovatel býti propuštěn bez předchozí výpovědi, provinil-li se hrubým porušením svých služebních povinností nebo činem, pro který se stane nehodným důvěry nebo pro nějž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními a s vážností úřadu.

(3) Pomocný ošetřovatel takto postižený jest oprávněn ve lhůtě 15 dnů, počínajíc dnem následujícím po propuštění, dovolati se písemně rozhodnutí ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, což nemá však odkladného účinku. Nebude-li propuštění uznáno správným, bude-li však rozvázání služebního poměru schváleno, vyplatí se pomocnému ošetřovateli služební plat příslušející za dobu výpovědní lhůty.

(4) Propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech zaopatřovacích nároků pro pomocného ošetřovatele a jeho příslušníky.

§ 83.

Porádkové tresty.

(1) Pomocným ošetřovatelům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služebního poměru, aniž jest porušení to takové, že by bylo třeba užiti ustanovení § 82, budou uloženy pořádkové tresty.

(2) Porádkové tresty jsou:

1. ústní výstraha,
2. písemná důtka,
3. peněžitá pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční částky denního platu a v témže měsíci nesmí býti uložena častěji než třikráte.

(3) Porádkové tresty ukládá bezprostřední představený. Před trestním opatřením budiž pomocnému ošetřovateli dána příležitost, aby se opravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

(4) Proti uloženému pořádkovému trestu může si postižený u ředitelství ústavu do 8 dnů stěžovati k nadřízenému úřadu, jehož rozhodnutí je konečným.

Díl II.

Zaopatřovací platy pomocných ošetřovatelů a jejich pozůstalých.

§ 84.

(1) Pokud zvláštním vládním nařízením nebude stanoveno jinak, řídí se nárok pomocného ošetřovatele a pozůstalých po něm na zaopatřovací platy a výměra těchto platů podle obdoby ustanovení první části, díl II, vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 114 Sb. z. a n., o úpravě služebních a platových poměrů pomocných zřízenců. Podle těchž předpisů se řídí i povinnost platiti pensijní příspěvky.

(2) Ustanovení § 48 platí obdobně.

Díl III.

Ustanovení pomocného diplomovaného ošetřovatele ošetřovatelem.

§ 85.

(1) Dokud nenabudou účinnosti ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích, mohou

býti na volná systemisovaná služební místa ošetřovatelů ustanovováni pomocní diplomovaní ošetřovatelé.

(2) Propůjčení služebního místa ošetřovatele jest přípustno jen, vykazuje-li pomocný diplomovaný ošetřovatel alespoň šest roků nepřerušené započitatelné služební doby ve vlastnosti pomocného diplomovaného ošetřovatele.

(3) Pomocný diplomovaný ošetřovatel může býti ustanoven ošetřovatelem jen, splnil-li všeobecné a případné zvláštní podmínky stanovené pro ustanovení ošetřovatelem.

§ 86.

(1) Při ustanovení ošetřovatelem obdrží ošetřovatel počáteční služné. Je-li toto služné stejné jako roční částka jeho dosavadního denního platu zmenšená o činovné, započte se doba v dosavadním denním platu ztrávená pro zvýšení služného.

(2) Je-li však roční částka jeho dosavadního denního platu zmenšená o činovné vyšší než počáteční služné, obdrží ošetřovatel služné, které se rovná roční částce jeho dosavadního denního platu zmenšené o činovné, po případě není-li takového služného, tuto částku nejbližší převyšuje. Je-li součet služného a činovného nižší než roční částka denního platu, který by ošetřovateli za stejných podmínek příslušel při příštím zvýšení denního platu, započte se doba v dosavadním denním platu ztrávená pro zvýšení služného.

(3) Při výpočtu podle odstavce 1 a 2 se bere za základ činovné skupiny míst, podle níž byl vyměřen dosavadní denní plat pomocného diplomovaného ošetřovatele.

Díl IV.

Změna služebního poměru pomocného ošetřovatele ve služební poměr ošetřovatele.

§ 87.

(1) Pomocní ošetřovatelé, kteří nebyli do dvanácti roků nepřerušené uspokojivé služby ztrávené ve vlastnosti pomocného ošetřovatele ustanoveni na systemisovaná služební místa ošetřovatelů, staví se co do služebního poměru na roveň těmto ošetřovatelům (prvá část tohoto nařízení); při tom zůstávají i nadále na systemisovaných služebních místech pomocných ošetřovatelů.

(2) Ustanovení předchozího odstavce pozbude platnosti dnem, kterým nabudou podle § 49 účinnosti ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích.

§ 88.

(1) Nový služební poměr těchto pomocných ošetřovatelů počíná dnem po dovršení služby stanovené v § 87.

(2) Co do služebního poměru platí pro ně všechny předpisy první části tohoto nařízení upravující služební poměr ošetřovatelů.

§ 89.

Ustanovení druhé části dílu I tohoto nařízení, pokud obsahuje předpisy o úpravě platových poměrů pomocných ošetřovatelů (§§ 55, 56, 64 až 74 a 77), ustanovení druhé části dílu II s výjimkou oněch, jež vyplývají z vypověditelnosti služebního poměru pomocného ošetřovatele, jakož i ustanovení druhé části, dílu III, platí také pro pomocné ošetřovatele uvedené v § 87.

DÍL V.

Všeobecná ustanovení.

§ 90.

Právo stížnosti.

Ustanovení § 50 platí obdobně.

§ 91.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

Ustanovení § 51 platí obdobně.

§ 92.

Exekuce na služební a zaopatřovací platy.

Administrativní srážky.

Ustanovení § 52 platí i pro pomocné ošetřovatele.

§ 93.

Příslušnost.

Ustanovení § 53 platí obdobně.

§ 94.

Lhůty.

Ustanovení § 91 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty stanovené v části druhé tohoto nařízení.

ČÁST TŘETÍ.

Převodová a závěrečná ustanovení.

1. Převod do nových služebních a platových poměrů.

§ 95.

(1) Ošetřovatelé v ústavech uvedených

v § 1 — s výjimkou zaměstnanců zmíněných v 3. odstavci §u 1 — se ustanoví pomocnými ošetřovateli ve smyslu příslušných ustanovení tohoto nařízení, a to diplomovaní ošetřovatelé pomocnými ošetřovateli I. služební skupiny a ošetřovatelé bez diplomové kvalifikace pomocnými ošetřovateli II. služební skupiny a obdrží denní plat příslušné služební skupiny (§ 65).

(2) Pro stanovení denního platu jest rozhodnou započitatelná (započtená) služební doba.

(3) Započitatelnou služební dobou se rozumí služební doba ve služebním poměru, ve kterém se ošetřovatel převádí, skutečně ztrávená a podle dosud platných předpisů pro postup v tomto služebním poměru započitatelná; dobou započtenou rozumí se pak jiná období pro postup v tomto služebním poměru započtená.

(4) Služební doba zjištěná jakožto doba rozhodná pro stanovení výše denního platu se zaokrouhlí na celá půlletí tak, že se zlomky do tří měsíců nepočítají a zlomky přesahující tři měsíce se počítají za celá půlletí.

(5) Doba, o kterou takto zaokrouhlená doba přesahuje dobu potřebnou k dosažení denního platu, který ošetřovatel při převodu obdrží, se započte pro zvýšení denního platu.

§ 96.

(1) Ošetřovatelům přísluší na třetí až šesté nezaopatřené dítě přídavek po 900 Kč ročně.

(2) Tento přídavek náleží za podmínek stanovených pro přiznání výchovného v § 66 (20) na děti narozené do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 97.

(1) Ošetřovatelé převedení do denního platu II. služební skupiny, kteří měli v den před účinností tohoto nařízení nárok na jednotný drahotní přídavek podle II. nebo vyšší rodinné třídy nebo kterým by tento nárok příslušel v den před účinností tohoto nařízení, kdyby nebylo ustanovení § 6, II a § 7 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., obdrží při převodu do nových platů doplňovací přídavek, který se stanoví v měsíčních částkách takto:

při počátečním denním platu	100 Kč,
při prvním až čtvrtém zvýšení	100 Kč,
při pátém zvýšení	96 Kč,
při šestém zvýšení	92 Kč,
při sedmém zvýšení	88 Kč,

při osmém zvýšení 84 Kč,
při devátém zvýšení 80 Kč.

(2) Doplnovací přídavek odpadne, ovdoví-li pomocný ošetřovatel nebo nastanou-li u manželky (družky) okolnosti, které podle § 66 (20, odst. 1 a 3) vylučují nárok na výchovné, nebo je-li manželka (družka) ustanovena ve veřejné nebo této na roveň postavené službě nebo má-li z takovéto služby výslužné.

(3) Bylo-li manželství soudně rozvedeno, přísluší pomocnému ošetřovateli doplnovací přídavek jen, je-li povinen pečovat o výživu rozvedené manželky. Přispívá-li však na výživu manželky částkou nižší než činí doplnovací přídavek, obdrží pouze částku, kterou skutečně přispívá; totéž platí, nebylo-li manželství sice soudně rozvedeno, nežije-li však pomocný ošetřovatel s manželkou ve společné domácnosti.

(4) Ovdovělý pomocný ošetřovatel podrží doplnovací přídavek, dokud udržuje domácnost pro své děti a dokud je zde aspoň jedno nezaopatřené dítě mladší dvanácti roků.

(5) Dosáhne-li pomocný ošetřovatel denního platu, na který připadá doplnovací přídavek jinou částkou, než činí doplnovací přídavek jemu náležející, vyměří se mu nový doplnovací přídavek částkou, vypadající podle hořejšího ustanovení.

§ 98.

V případech §§ 96 a 97 je oprávněný povinen každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši přídavku, včas ohlásiti, vyjímajíc případy, v nichž změna nastává dosažením vyššího denního platu (§ 97, odst. 5). Opomenutí je trestno podle všeobecných trestních a disciplinárních předpisů bez újmy následků podle § 91 (51, odst. 9).

§ 99.

Předpisy pro výplatu služebního platu platí stejně pro výplatu přídavků na děti a doplnovacího přídavku.

§ 100.

(1) Služební plat tímto nařízením nově stanovený nastupuje na místo všech dosavadních stálých služebních požitků včetně doposud poskytované stravy.

(2) Zvláštní drahotní přídavky povolené vládou zaměstnancům na Slovensku a v Podkarpatské Rusi se nepokládají za požitky po rozumu předchozího odstavce.

(3) Pokud by služební plat příslušející ošetřovateli podle tohoto nařízení byl menší nežli úhrn služebních požitků uvedených v odstavci 1 ke dni 1. ledna 1926, obdrží ošetřovatel vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obou požitky. Při stanovení úhrnu dosavadních požitků se hodnotí strava, která dosud ošetřovateli příslušela, částkou 210 Kč měsíčně.

(4) Vyrovnávací přídavek se zaokrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů a nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách, dělitelnou dvanácti.

§ 101.

Při srovnání služebního platu příslušejícího ošetřovateli podle § 100 a služebních příjmů vyplacených mu v době od účinnosti tohoto nařízení se hodnotí naturální strava částkou 210 Kč měsíčně.

§ 102.

Ošetřovatelé ve výslužbě se převedou při reaktivaci do nových platů podle pravidel stanovených v §§ 95 až 101 podle stavu v den jejich odchodu do výslužby.

§ 103.

Ošetřovatel převedený do nového platu se posuzuje, jako kdyby skutečně měl systemizované služební místo v platové stupnici, jejíž služné obdržel.

2. Závěrečná ustanovení.

§ 104.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926 vyjímajíc ustanovení o služebních překážkách a s tím související ustanovení o nemocenském pojištění, kterážto ustanovení nabývají účinnosti od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

(3) Personální opatření učiněná v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení tohoto nařízení zůstávají v platnosti a sluší je uvést ode dne jejich účinnosti v soulad s ustanovením tohoto nařízení. Při tom budiž postupováno podle obdoby ustanovení části třetí.

(4) Dokud nebude schválena systemisace míst podle tohoto nařízení, jest přípustno jakékoliv personální opatření, které předpokládá systemisaci míst jen se schválením vlády k souhlasnému návrhu ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministerstva financí.

(5) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na ošetřovatele, kteří byli podle § 16 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., přeloženi do trvalé výslužby nebo propuštěni, jestliže byli nejdéle do vyhlášení tohoto nařízení písemně vyrozuměni podle obdoby § 13 zák. č. 286/24 Sb. z. a n. Služební a platové poměry těchto ošetřovatelů se řídí předpisy platnými do dne účinnosti tohoto nařízení.

(6) Nařízení toto provede ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Spina v. r.

Černý v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Engliš v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Tiso v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

23.

Vládní nařízení

ze dne 17. března 1927

o úpravě platových poměrů státních obecních (městských) a obvodních lékařů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 zákona ze dne 24. června 1926, č. 105 Sb. z. a n., o platových poměrech státních obecních (městských) a obvodních lékařů:

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Služební poměr státních obecních (městských) a obvodních lékařů jest založen na služební smlouvě, kterou s nimi písemně sjedná ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy neb úřad jím k tomu zmocněný. Služební smlouva nesmí odporovati předpisům tohoto nařízení ani jiným předpisům, platným pro státní obecní (městské) a obvodní lékaře.

§ 2.

(1) Služební plat státního obecního (městského) a obvodního lékaře se řídí podle toho, do kterého typu ve smyslu § 1 zákona č. 105/1926 Sb. z. a n. jest zařaděna zdravotní obec (okrsek) neb obvod, pro nějž jest lékař ustanoven.

(2) Zdravotní obce (okrsky) a obvody se zařadí podle zásad § 37, odst. 1 a 2, vládního nařízení ze dne 11. ledna 1923, č. 24 Sb. z. a n., do čtyř typů, a to jednak do typu základního (III), jednak do tří typů dalších, t. j. jednoho nižšího (IV) a dvou vyšších (I a II).

(3) Počet zdravotních obcí (okrsků) a obvodů, jaký tomu kterému typu má náležeti, stanoví vláda.

(4) Zařazení zdravotních obcí (okrsků) a obvodů do nových typů podle tohoto nařízení platí za prvé zařazení ve smyslu § 37, odst. 2, vládního nařízení č. 24/1923 Sb. z. a n.

§ 3.

Ustanovení tohoto nařízení platí, pokud se z něho jinak nepodává, pro všechny státní obecní (městské) a obvodní lékaře bez rozdílu pohlaví.

§ 4.

(1) Kde se v tomto nařízení užívá označení „obvodní lékaři“, rozumějí se tím, pokud není jinak stanoveno, státní obecní (městští) i obvodní lékaři podle toho nařízení.

(2) Zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků a státních zřízenců, jest uváděn v tomto nařízení slovy „služební pragmatika“, zákon ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců, slovy „platový zákon“.

§ 5.

Systemisace služebních míst.

(1) Služební místa obvodních lékařů se systemisují v mezích stanovené normální potřeby sil určitým počtem odděleně pro jednotlivé typy zdravotních obcí (okrsků) a obvodů.

(2) Systemisace vyžaduje schválení vlády.

(3) Obvodní lékaři mohou býti ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa. Propůjčiti služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdněno, nebo propůjčiti služební místo systemisované pro jiný typ zdravotních obcí (okrsků) a obvodů, než do